

Samenvatting Vrijdagspreek 16 sep 2016.

H1: Vermelding van Azeezum Raza Saleem, student Jamiya Ahmadiyya VK. Indrukken van zijn ouders, broers en zussen, docenten en medestudenten.

H2: We moeten buigen voor de wil van Allah onder elke vorm van pijn, moeilijkheid, verdriet en rouw.

H3: Nederigheid, beminnelijkheid, liefde voor de geloof en Khilafat, gastvrijheid en aandacht voor de gevoelens van anderen waren de bijzondere kwaliteiten van de overledene student.

H4: Samenvatting Vrijdagspreek door Hazrat Khalifatul Masih Al-Khamis op 16 september 2016 in Baitul Futuh, London.

Hazrat Khalifatul Masih Al-Khamis gaf de Vrijdagspreek op 16 September 2016 in Baitul Futuh, London. Deze werd in verschillende talen live uitgezonden op MTA. Huzur-e-anwar zei dat elk wezen dat deze wereld betreedt, moet ooit de wereld verlaten, niets is eeuwig. Maar het vertrek van bepaalde mensen zorgt voor een zeer uitgebreide kring van rouwenden. En als een heel geliefde persoon in de bloei van zijn jeugdige leven heel onverwachts ons verlaat, verhoogt dit het verdriet en rouw. Echter, Allah heeft ons aangeleerd om "Innalillah" te reciteren in alle tijden van pijn, moeilijkheden, verdriet en rouw en vasteberaden te blijven in de wil van God. Recentelijk overleed een zeer geliefde student van Jamiya Ahmaddiya VK, Raza Saleem, op 20-jarige leeftijd. Zijn moeder zei "Hij was mijn zeer geliefde zoon maar de God die hem naar Zich heeft terug geroepen is nog meer geliefd." Dit is wat een ware momina (gelover) zou zeggen, wat wij ook zien in de volgelingen van de Beloofde Messias a.s. geen gehuil en geweeklaag. Wie kan er meer getroffen zijn door de dood van hun jonge zoon dan een vader en moeder? Huzur-e-anwar zei over de vader dat wanneer hij ingelicht werd over de dood van zijn zoon, hij na een tijdje "Innalillah" zei en werd daarna kalm. Dit is dus de pracht van een momin zijn.

Huzur-e-anwar vertelde dat "ik was op tournee in Duitsland en tijdens mijn reis ontving ik het nieuws over het ongeval en dan over het overlijden. Ik kreeg continu visioenen van zijn gezicht. Hij was een zeer lieve kind." In zijn laatste ontmoeting met Huzur-e-anwar was hij (Saleem sahib) heel gelukkig dat hij een gedetailleerde antwoord kreeg op zijn vraag tijdens een ontmoeting van 15-16 minuten. Huzur zei

dat er voor Khilafat altijd een speciale glans en liefde was in zijn ogen. "Wanneer hij toegelaten werd tot de Jamiya, had ik gedacht dat hij meer interesse zou hebben voor spel en sport en dezelfde oprechtheid zou beschikken als anderen. Maar dit kind bewees dat mijn idee verkeerd was. Hij bleek heel helder te zijn in zijn studies. Natuurlijk had hij ook interesse voor spel. Hij bezat een heel hoge niveau van devotie en trouw. Het was zijn sterke wil om een zwaard te worden en over Khilafaat en het geloof te waken en te beschermen. Hij deed de dingen waarover sommige andere schreven. Iedereen heeft geschreven dat hij over zeer bijzondere kwaliteiten beschikt zoals nederigheid, beminnelijkheid en felle liefde voor het geloof en Khilafat, gastvrijheid en belang voor de gevoelens van anderen.

Huzur-e-anwar zei dat het kind overleed op 10 September 2015 t.g.v een ongeval in Italië. Hij was ook lid van "Waqf-e-nau". In zijn familie werd er kennis gemaakt met Ahmadiyyat door zijn overgrootvader Mr. Allahdeen die zijn eed afnam in de hand van Hazrat Khalifatul Maseeh Al Sani. Hij werd toegelaten tot de Jamiya in 2012 en zou de eerste Murabbi (religieuze geleerde) in zijn familie worden. Hij had zijn derde graad beëindigd. Hij had naast zijn ouders nog twee broers en twee zussen. Huzur-e-anwar zei dat Hafiz Ijaz Ahmed, leerar aan Jamiya Ahmadiyya VK en Verantwoordelijke voor "Wandeltochten" schreef, "we waren op de terugweg, we waren allemaal samen toen zijn voet plotseling uitgleed en op zijn hoofd viel. Hij had een helm op maar had een ernstige wond aan zijn hoofd opgelopen en raakte bewusteloos of misschien was zijn ademhaling al gestopt. Mensen probeerden hem tegen te houden tijdens zijn val maar zonder succes. De hulpdiensten arriveerden per helikopter 20 minuten later. Zij bevestigden zijn dood."

Huzur-e-anwar vertelde dat sommige mensen onnodige commentaar gaven en dat zulke mensen hun gezond verstand moeten gebruiken in plaats van misplaatste commentaar te geven en dat ze medeleven moeten tonen. Dit incident is niet de schuld van de administratie of iemand anders. Het was zijn lotsbestemming. Allah heeft hem tot nu het levengeschonken. Alle andere kinderen zijn ook in een rouwproces. Moge Allah ze snel naar een normale leven brengen. Herinneringen kunnen niet vergeten worden. Maar men moet zich niet verslagen voelen. Huzur-e-anwar sprak over de indrukken van zijn ouders, broers en zussen, docenten en medestudenten. Hij had een liefdevolle band met zijn broers en zussen en was diep gewijd aan Huzur-e-anwar en Khilafat. Zij gezicht zou rood worden van boosheid

als er iemand iets tegen de Khilafat zei. Hij was heel geduldig. Hielp anderen met hun studies. Was zeer punctueel in het aanbieden van de gebeden. Hij bezat boeken van de Beloofde Messias a.s. op zijn USB. Was heel nederig. Tijdens de les herinnerde hij zich nog veel materie uit preken. Hij zou elke week een nieuwe boek lezen en probeerde regelmatig Namaz-e-Tahajjud aan te bieden. Naast studieroutines van de Jamiya vergaarde hij graag algemene kennis, kennis van de wereld en ook van poëzie. Er zijn talrijke incidenten over hem geschreven. Moge Allah hem een hoge statuut en de nabijheid van zijn geliefdenschenken. Huzur zei "Dit kind was een uitstekende Murabbi geworden zelfs al voor het slagen van zijn Jamiya examen. Hij was ook fel beschermend over Khilafat. Moge Allah alle studenten van alle Jamiya's in de wereld in staat stellen om een gelijkaardige trouw en oprechtheid en verantwoordelijk tebekomen over hun plichten.

Huzur-e-anwar zei tot zijn vrienden, "Uw plicht aan zijn vriendschap is om al zijn kwaliteiten aan te nemen en al uw vermogen te gebruiken in de dienst van het geloof zodat ik en alle toekomstige Kaliefs de beste helpers en hupverleners moge hebben. Moge Allah vrede schenken in het hart van de ouders, broers en zussen van de overledenen. Het begrafenisgebed wordt na het Vrijdagsgebed aangeboden".